

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 10 czerwca 2004 r.

w sprawie C-555/03 (wniosek Tribunal du Travail de Charleroi o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym):
Magali Warbecq przeciwko Ryanair Ltd ⁽¹⁾)

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja w sprawach cywilnych i handlowych — Sąd uprawniony, w rozumieniu art. 68 WE, do wniesienia do Trybunału sprawy w trybie prejudycjalnym — Niewłaściwość Trybunału)

(2004/C 228/36)

(Język postępowania – francuski)

W sprawie C-555/03, której przedmiotem był wniosek skierowany do Trybunału, na podstawie art. 68 WE, przez Tribunal du Travail z Charleroi (Belgia) w celu uzyskania, w sporze zawisłym przed tym sądem pomiędzy Magali Warbecq a Ryanair Ltd, orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie wykładni rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. z 2001 r., L 12, str. 1), Trybunał (czwarta izba), w składzie: J. N. Cunha Rodrigues (sprawozdawca), prezes izby, K. Schiemann i E. Juhász, sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał dnia 10 czerwca 2004r. następujące postanowienie:

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Tribunal du Travail z Charleroi (Belgia) postanowieniem z dnia 15 grudnia 2003 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 21.2.2004.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Gorizia, wydanego dnia 7 kwietnia 2004 r., w sprawie Azienda Agricola Bressan Aldo przeciwko Agenzia per le erogazioni in Agricoltura - AGEA oraz Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Sprawa C-223/04)

(2004/C 228/37)

Do Sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Tribunale di Gorizia (Włochy) wydanego dnia 7 kwietnia 2004 r. w sprawie Azienda Agricola Bressan Aldo przeciwko Agenzia per le erogazioni in Agricoltura - AGEA oraz Cospalat Friuli Venezia Giulia.

Tribunale di Gorizia zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie prejudycjalne:

— „mając za uwadze fakt, iż określenie charakteru prawnego prawa do dodatkowych opłat obejmujących mleko i

produkty mleczne powinno zostać dokonane według przepisów prawa wspólnotowego, które ustanowiły owe uprawnienia oraz podstawowe zasady ich stosowania (w szczególności rozporządzenie EWG 856/84 ⁽¹⁾ z dnia 31 marca 1984 r. oraz rozporządzenie 3950/92 ⁽²⁾ z dnia 28 grudnia 1992 r.), wnioskuje się niniejszym o orzeczenie czy art. 1 rozporządzenia EWG 856/84 z dnia 31 marca 1984 r. oraz art. 1 – 4 rozporządzenia EWG 3950/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. powinny (czy też nie) być interpretowane w ten sposób, że prawa do dodatkowych opłat obejmujących mleko i produkty mleczne mają charakter sankcji administracyjnych oraz czy zapłata takich opłat ze strony producentów jest należna jedynie w przypadku, gdy przekroczenie wyznaczonych ilości było umyślne lub wynikało z zaniedbania”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 90 z 1.4.1984, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 405 z 31.12.1992, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Arbeitsgericht Düsseldorf, wydanego dnia 5 maja 2004, w sprawie Nurten Güney-Görres przeciwko Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited i Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Sprawa C-232/04)

(2004/C 228/38)

Dnia 3 czerwca 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia wydanego przez Arbeitsgericht Düsseldorf dnia 5 maja 2004 r. w sprawie Nurten Güney-Görres przeciwko Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited i Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

Arbeitsgericht Düsseldorf zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy przy ocenie zaistnienia przejęcia zakładu na podstawie art. 1 dyrektywy 2001/23/WE ⁽¹⁾, w przypadku udzielenia nowego zlecenia, przesłanką dla stwierdzenia, że środki zakładowe przeszły z pierwotnego zleceniobiorcy na nowego zleceniobiorcę jest – niezależnie od kwestii stosunków własnościowych - okoliczność, że środki te zostały pozostawione uprawnionemu do użytku dla celów jego własnej działalności? Czy dla potwierdzenia przejęcia środków zakładowych jest wobec tego konieczne, aby zleceniobiorcy zostało udzielone uprawnienie do rozstrzygnięcia o sposobie użytkowania tych środków zgodnie z jego własnym interesem gospodarczym? Czy, wobec tego, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy sytuacją, w której środki dostarczone przez zleceniodawcę stanowią „przedmiot” świadczenia wykonywanego przez zleceniobiorcę, a sytuacją, w której środki te stanowią „narzędzie” do wykonania zlecenia?

2) W przypadku twierdzącej odpowiedzi Trybunału na pierwsze pytanie:

- a) Czy zakwalifikowanie środków zakładowych jako użytkowanych dla celów własnej działalności jest wykluczone, jeżeli środki te zostaną przez zleceniodawcę pozostawione do użytku zleceniobiorcy, a konserwacja, włącznie ze związanymi z tym kosztami zostanie przejęta przez zleceniodawcę?
- b) Czy przy przeprowadzaniu kontroli pasażerów na lotniskach, w przypadku, w którym zleceniobiorca korzysta z udostępnionych mu przez zleceniodawcę detektorów metali w postaci bramek, jak również ręcznych detektorów metali i urządzeń prześwietlających, zachodzi użytkowanie środków zakładowych we własnej działalności zleceniobiorcy?

(¹) Dz.U. L 82 z 22.3.2001, str. 16.

Skarga wniesiona dnia 8 czerwca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalii

(Sprawa C-239/04)

(2004/C 228/39)

Dnia 8 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Portugalii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich, reprezentowaną przez M. van Beeka i A. Caeiro, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— orzeczenie, iż Republika Portugalii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 6 ust. 4 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, (¹) w wersji zmienionej dyrektywą 97/62/WE z dnia 27 listopada 1997 r. (²), poprzez realizację projektu budowy autostrady, której trasa przecina strefę specjalnej ochrony (SSO) Castro Verde, pomimo wyników badań wskazujących negatywny wpływ na środowisko naturalne i przy istnieniu alternatywnych rozwiązań dla przebiegu przedmiotowej trasy.

— obciążenie kosztami Republiki Portugalii.

Zarzuty i główne argumenty:

Władze portugalskie wykonały projekt autostrady, której trasa (odcinek „Aljustrel – Castro Verde”) przecina strefę specjalnej ochrony (SSO) Castro Verde, pomimo iż:

- badania nad wpływem projektu na środowisko naturalne na wspomnianym odcinku jasno wskazują, iż przebieg przedmiotowej trasy ma znaczny negatywny wpływ na siedemnaście gatunków dzikich ptaków, spośród tych wymienionych w załączniku I do Dyrektywy 79/409/EWG;
- istnieją alternatywne rozwiązania dla przebiegu wybudowanego odcinka, które znajdują się zarówno poza strefą specjalnej ochrony (SSO) Castro Verde, jak i poza obszarami mieszkalnymi miejscowości wskazanych przez władze portugalskie. Alternatywne lokalizacje usytuowane w korytarzu znajdującym się na zachód od strefy specjalnej Castro Verde (SSO), między granicą strefy specjalnej a drogą „IC1”, oddziaływałyby na równinę o niskiej gęstości zaludnienia, w związku z czym dokonanie wyboru którejkolwiek z nich przez władze portugalskie nie spowodowałoby znacznych trudności technicznych ani też dodatkowych wygórowanych kosztów.

W związku z powyższym Republika Portugalii nie spełniła wymogu art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG. W rzeczywistości, przedmiotowa regulacja upoważnia Państwa Członkowskie do przystąpienia do realizacji planu lub przedsięwzięcia pomimo negatywnej oceny badania wpływu na środowisko naturalne, tylko wtedy, gdy brak jest alternatywnych rozwiązań.

(¹) Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

(²) Dz.U. L 305, z 8.11.1997, str. 42.

Skarga wniesiona dnia 8 czerwca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-244/04)

(2004/C 228/40)

Dnia 8 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Republice Federalnej Niemiec sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez Geralda Brauna i Enrico Traversa, członków Służby Prawnej Komisji, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, ciężącym na niej na mocy art. 49 TWE poprzez ograniczenie w sposób stały i nieproporcjonalny możliwości oddelegowania w ramach świadczenia usługi pracowników będących obywatelami państw trzecich, w wyniku stosowania praktyki opartej na okólnikach.

2) obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.